

Roch: Jeg behøvede at gjøre denne Bemærkning for at motivere, at jeg maatte fastholde mit Forslag om et Udvalgs Nedsættelse, og skal iøvrigt ikke sige Videre derom, end at jeg troer, at det netop vil være et Spørgsmaal, som det vil være hensigtsmæssigt at se drøftet i et Udvalg. Da der fra en anden Side, nemlig fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), eventuelt er stillet Forslag om at nedsætte et Udvalg paa 7 Medlemmer, skal jeg tage mit Forslag tilbage og holde mig til hans Forslag.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Forslag, bortfaldt det. Man gik da til Afstemning over det andet stillede Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 7 Medlemmer, som

vedtoges med 44 Stemmer mod 27.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Udkast til Lov om den almindelige Brandforsikkring for Landbygninger (Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1369 ff.).

Winther: Da jeg antager, at man kan bruge det Udvalg, der nylig er besluttet nedsat, til ogsaa at behandle denne Sag, og da jeg er enig med Hovedprincippet i selve Loven, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske korte Bemærkninger angaaende nogle enkelte Punkter, som jeg troer man maa have for Die, idet man gaaer ind paa Behandlingen af denne Lov. Man har efter min Mening i § 2 søgt at tilveiebringe en større Censartethed i Bestemmelserne for Kjøbstæderne og for Landet, end der er nødvendigt, og jeg troer, at af de Bestemmelser, der findes i § 2 d, er der nogle, der aldeles ikke passe til begge Steder, idet de Gjenstande, som de angaae, have en høist forskjellig Betydning med Hensyn til Brandforsikkring. Det kan ikke nægtes, at Noget kan tale for, at man i Kjøbstæderne er mere nøieregnende med Bestemmelserne angaaende Sikkerheden for Panthavere, idet nemlig Bygningerne der jo ere Panternes Hovedgjenstande. Underledes stiller det sig derimod paa Landet,

hvor for de egentlige Agerbrugssteder, Gaarde og Guse med Jordtillæg Bygningerne ere af en meget mindre Betydning i Pantet end Jordeiendommen. Der er nu her i § 2 d truffet nogle Bestemmelser, som ere meget strengere end dem, der fandt Sted efter den gamle Forordning af 29de Februar 1792. Efter min Mening skal man ikke stærke slike Bestemmelser; men skulde snarere tillade nogen Lettelse og ikke tage mere Hensyn til Pantecreditorerne, end det er absolut fornødent. Jeg vil f. Ex. gjøre opmærksom paa, at Hæftelsen til Nationalbanken ogsaa er en saadan, som skal komme i Betragtning ved Udtrædelsen af denne Forsikkring og Indtrædelse i en anden; men nu er det dog bekjendt nok, at Bankhæftelsen i Agerbrugssteder væsentlig har sit Pant og et aldeles tilstrækkeligt Pant i Jorden, saaledes at denne, om der ogsaa slet ingen Bygninger var derpaa, dog vilde være mere end tilstrækkelig til fuldstændig at dække Nationalbanken. Naar andre Creditorer, hvis Rettigheder først begynde efter Nationalbankens, kunne give deres Samtykke til en Forandring i Forsikkringsforholdene for en Vandeiendom, forekommer det mig, at Nationalbanken kan være fuldstændig betrygget, og ligeledes den, der er traadt i Nationalbankens Sted, den, der er Eier af Bankhæftelsesobligationen. Der er endvidere her sat en Bestemmelse, der er en Stærkelse ligeoverfor de hidtil bestaaende Forhold, idet det nemlig er paabudt, at Creditorernes Samtykke til, at en i Landets almindelige Brandforsikkring forsikret Eiendom skal kunne udslettes deraf, skal paategnes paa selve Hæftelsesdocumentet. Dersom dette nu ogsaa skulde anvendes paa Bankhæftelsesobligationer, saa troer jeg, at Enhver, der kjender disse Documenters Besskaffenhed, vil indromme mig, at det ikke er at vente, at Eierne af Bankhæftelsesobligationer ville tillade Paategninger af den Art, thi disse Obligationer ere jo meget hyppig i den Grad overbesskrevne, at det er yderlig vanskeligt at finde sig tilrette i dem, og de ere i Almindelighed eller meget hyppig idetmindste i en saa maadelig Tilstand, at det vil være usandsynligt, at Eierne af dem skulde ønske nogen yderligere Paategning af den Art, som her omtales.